

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

УСЕСАЮЗНАЯ АЛІМПІЯДА «СТУДЕНТ І НАВУКОВА-ТЭХНІЧНЫ ПРАГРЭС» • ПЕРШЫ АРГАНІЗАЦЫЙНЫ ПЛЕНУМ КАМІТЭТА КАМСАМОЛА • ВЕСТКІ З ФАКУЛЬТЭТАУ • ЮБІЛЕЙНАЯ КАНФЕРЕНЦЫЯ • Да 150-ГОДДЗЯ З ДНЯ ПАУСТАННЯ ДЗЕКАБРЫСТАУ • ПРАВАВАЯ АХОВА ГОНАРУ Г ГОДНАСЦІ • АДКРЫЦЦЕ ПРАФЕСН • ВУЧОБА ПЛЮС РАБОТА • ПАЗЫРУННАЯ СЕСІЯ • СТУДЕНЦКІ ТЭАТР МІНІЯЦЮР • СПОРТ

А. Тозік — сакратар камітэта камсамола БДУ, кандыдат гісторычных наукаў;

В. Андруховіч — на-
меснік сакратара камітэта камсамола па ідеалагічнай работе;

У. Пузікау — на-
меснік сакратара камітэта камсамола па вучэбнай і на-
уковай работе, студэнт курса гісторыкі, аддзяленне палітыкі;

І. Голуб — камандзір аўдзяднанага СВА БДУ,
студэнт II курса юрафака;

Г. Хухлындзін — на-
меснік сакратара камітэта камсамола па інтарніцы-
нальному выхаванию, студэнт IV курса гісторыкі,

У. Лодай — камандзір штаба «Камсамольскі пра-
жектар» БДУ, студэнт IV курса юрафака;

АРГАНІЗАЦЫЙНЫ
АДДЗЕЛ

В. Гаро — на-
меснік сакратара камітэта камсамола па арганізацыйнай работе;

С. Субоцін — инст-
руктор аргадзела камітэта камсамола, студэнт IV курса геафака;

Т. Марчукова — загад-
чыца сектара інфармаціі і
кантроля, студэнтка III курса механіка - матэматы-
чнага факультета;

М. Шэлгер — старшыня

АДБЫУСЯ ПЕРШЫ АРГАНІЗАЦЫЙНЫ ПЛЕНУМ КАМІТЭТА КАМСАМОЛА БДУ,
НА ЯКІМ БЫЛИ РАЗМЕРКАВАНЫ АБАВЯЗКІ

УЧЧЕБНА - НАВУКОВЫ АДДЗЕЛ

У. Пузікау — на-
меснік сакратара камітэта камсамола па вучэбнай і на-
уковай работе;

Т. Міхалёва — дэкан грамадскіх падрыхтоўчых курсаў па камітэце камсамола, студэнтка IV курса гісторыкі;

В. Апіцімонік — адказны за работу прэз-цэнтра камітэта камсамола, студэнтка II курса юрафака;

А. Веселка — инст-
руктор венса - патрэтычнага сектара, студэнтка IV курса геафака;

Л. Семяненка — член камітэта камсамола, студэнтка V курса фізфака;

Л. Агароднік — член камітэта камсамола.

ІДЭАЛАГІЧНЫ АДДЗЕЛ

В. Андруховіч — на-
меснік сакратара камітэта камсамола па ідеалагічнай работе;

М. Прыводзіч — загад-
чык шыфровака сектара, аспірант кафедры беларускай мовы фізфака;

Г. Лісоускі — загадчык венса - патрэтычнага сектара, студэнт IV курса юрафака;

В. Старыкау — инст-
руктор ідеалагічнага аддзе-
ла, студэнт II курса гісторыкі;

Л. Чарненка — инст-
руктор ідеалагічнага аддзе-
ла, студэнтка IV курса ФІМ.

ВЕСТКІ З ФАКУЛЬТЭТАУ

БІЯФАК ГЕАФАК

Цудоунай традыцыйнай ста-
ла на факультэце пасвя-
чанне студэнтаў на кафедры
экалогіі, гідробіялогіі і ахо-
вы прыроды у спецыяльнасці.
Такі вечар наядна адубыўся
на III курсе. Студэнты вы-
трымалі экзамен, а потым у святочнай абстаноўцы им
уручылі пасведчані. З шы-
кавай праграмай выступілі
чырвонакурснікі. У заклю-
чніне з кароткай прамовай
аб задачах, якія стаціці пе-
рад студэнтамі, выступілі за-
гадычы кафедры В. П. Лях-
новіч.

Г. ШАБЛІНСКАЯ,

На геафаку адубыўся сход
сакратару камітэта камсамола
груп, члену камітэта камсамола,
на якім выступілі на-
меснік сакратара па арганізацыйнай работе А. Грынке-
віч. Ен азанёму прыступілі
з ходам, аблімену камітэта
камсамола, а таксама камітэта
дакумента на іншых
факультэтах.

На мінулым тыдні амаль

ва ўсіх групах былі пра-
ведзены камсамольскія сходы,

на якіх падвойдзіліся выні-
кі работы камсамольскіх груп

у першым семестры.

С. ІВАНОВА.

У чытальнай зале БДУ. Фота Т. Петрашкевіч.

А Б'ЯВА

19 снежня у 15 гадзін у 482 аудыторы (корпус ра-
дыёфізики, уваход цераз трапі лаверх галоунага корпуса)
адбудзеца канферэнцыя прадстаўніку камітэту вы-
ніверсітэта па народнаму кантролю.

Павестка дня:

1. Інфармація аб работе юніверсітэцкай групы народнага

кантролю;

2. Давыдбары члену юніверсітэцкай групы народнага

кантролю.

На разышчанні Миністэрства

вышэйшай і сядрдзій спе-

цыяльнасці

праўнікі

ЭКЗАМЕНЫ НЕ ПАЧАЛІСЯ, АЛЕ...

Кожны дзень снегіні — дзень напружанай падрхтоуки да зімовай экзаменацыйнай сесіі. Пасліховая задача студэнтам экзамену залежыць на многіх фактару і, галоўным чынам, ад напружанаціі працы у семестры.

Аб падрхтоуцы факультэту да сесіі сёйнай расказываю:

Гарашчук Міхail Сіганавіч, докан механіка-матэматычнага факультэта:

— Відавочна, найбольшую увагу мы убідзялем студэнтам малодычных курсаў.

У гэтых семестры I,

II, III курсы меҳмата

увершыно замаймача

на новым плане.

Заняткі па асноўных матэматычных дысцыплінах праводзяцца па падручнах, а раней таго не было.

Такая форма дае магчымасць больш актыўназада-

стуць.

У гэтых годзе мы упер-

шино для першакурсн-

ка выдали вучебна-мета-

дны план, дзе вызнача-

ныя праограммы усіх лекцый-

ных курсаў, указаны асноўная літаратура, дапаможнікі.

Хачу адзінчыць такі факт: на I і II курсах, акрамя калейкіўмаў, былі арганізаваны штотыднёвыя кансультацыі па прадметах. Яны аказаўшіся для студэнтаў вельмі патрабоўнымі.

Па іншыя тэмы камса-

мольскай арганізацыі факультэта старэйшыя

штотыднёвыя над ма-

лодычымі. Куратары груп

вольтам здачи экзамена,

расказаўші аправильную

арганізацыі працу

на падтрымку

студэнтаў, выкладчыку

Выдатна ў гэтых годзе на

I курсе прапрацаўца і ме-

тадычнай камісіі (стар-

шычнай) — прафесар Э. І.

Звяровіч.

Чуригін Алег Аляксандравіч, намеснік дакана па вучебнай частцы фі-

зічнага факультэта:

— Задоўга да пачатку

і напіядзенні сесіі дакана-

нат факультэта праводзіу

абмеркаванне спраў

у

кожной групі. У асноўным гаворка шла аб са- мых моцных і слабых студэнтаў. Зараць вызначаючы меры дапамогі непас-

лавічаўым.

Вялікую работу у групах праводзіць куратары. Яны наладзіваюць для студэнтаў сустэрчы з цыкламі людзімі, праводзяць гутаркі аправильным распрадліком дыкціонарку дыкціонарку.

Хачу адзінчыць такі факт: на I і II курсах, акрамя калейкіўмаў, былі арганізаваны штотыднёвыя кансультацыі па прадметах. Яны аказаўшіся для студэнтаў вельмі патрабоўнымі.

Траба адзінчыць, што на нашым факультэце

рад кожної сесіі падвой-

дацца вільнікі конкурсу

на лепшую вучебную

групу сирод малодых і стар-

шычных курсаў. Перамож-

цаўнагароджваючыя пад-

еладзікі ў розных гарадах

нашай краіны.

Незаменную дапамогу дацкану аказвае навуко-вучаваючая камісія, якія кантролююць працу

студэнтаў, іх пасляхова-

спасіць і прысутніцца на

лекціях.

Інтэрв’ю правіялі С. Шыл-

лоуская і Т. Скабельская.

Кожны чалавек у юнацтве вырашае важнейшыя праблемы: как бысь, працягваць вучыцца чи ісці працаўца?

Для Алена Шантруковой, выпускніцы СШ № 42 г. Мінска, гэта праблема была ужо вырашана. Дауніе захапленне прыродазнаучнікамі навукамі, заняткі ў школе юных матэматыкаў пры БДУ імя У. І. Леніна дазволілі ерабіць выбар — вучоба на матэматычнага факультэта.

Цялер Лена — студэнтка II

курса вячарняга аддзялення

філософіі. Праве лабаранткай у ад-

дзеле тэлеапартоукоў ВЦ уні-

версітэта.

На маё пытанне, чи цяжка

вучыцца і прапрацаўца, дэя-

чынаўшы азалацінікі:

— Вядома, цяжка. У

жыцці нам лёгкія дарогі.

Але траба умець пераадоль-

ваць пытанні.

— Лена, а якія право-

дзіце вольны час?

Сіламі супрацоўнікаў ін-
ститута ствараны тэатр мі-
ніяціор. Уздел у яго спекта-
лях прыносіць Наташы
мастакі, так і тэхнічных
Відома, хаджі у тэатр, кі-
но на выступкі.

Але перш за ўсё Наташа —
ніяцітны карэспандэнт
литаратуранага агентства

«Трактар».

— Калі ж вы паспываеце
сумішачь усе гэтыя за-
няткі?

— Складаю строгі распа-
радак дыкціонару.

Вось так і жывуць нашы
студэнты. Да ноці свеціца
вони аудыторы, бібліятэкі.
Падоўгу не сціхаютъ там
спрэчкі. Траба амбэркаўца

цікавую книгу, новы кін-

фільм.

Поспеху вам, сябры!

Л. ПАКУЦІНА,
студэнтка II курса
журфака.

ШТО ДАЕ ПЕДПРАКТИКА?

Калі гаворыць аб тым, што дае педагогічная праца, то перш за ўсё гэта уяўленне аб прафесіі настаўніка, але яшчэ і падлікі, але і прапрацаўца.

Педпрактыка узбагаціла нашы веды. Вучыць каго-небудзь — гэта значыць вучыцца і самому. Дэя-
куючыя падпрактыкі мы глыбай пазнаміліся з методыкай выкладання, навучыліся «адчуваць» клас і кіраваць ім, хадзі-
ць патрабаваніем наставніка.

Практыка паказала нам не толькі цяжкасць прафесіі настаўніка, але і добрыя бакі гэтай цудоўнай працы. Велізарнае задавальненне адчуваеші падобнага урока, калі табе удалася зацікавіць рабіць і пера-
даць ім часцінку сваіх ведаў.

В. БАРЫСЕНАК,
студэнтка V курса бля-
фака.

Паказы хваліванні першай экзаменацыйнай сесіі ў студэнтаў I курса завочнага факультэта аддзялення філософіі. Яны зданыя свой першы экзамен — гісторыю СССР.

Фота Т. Петрашкевіч.

РЭХА

ПРАКТИКІ

Гэтыя некалькі аркушаў, напісаныя мною, не укладаюцца у рамкі, абмежаваныя строгімі правіламі, якія не дазваляюць пісаць на відкрытым аркушы. І цікавы, што я пішу аркушы, якія не пісці азонаўцамі? Ці можуць раздумы сканцэнтравацца на вывады, калі месяцы —

толькі першыя глыбокія ня-
зады? Гэтыя аркушы, якія я пішу, —

пералік эబонінікі? Ці

можуць раздумы сканцэнтравацца на вывады, калі месяцы —

толькі першыя глыбокія ня-
зады? Гэтыя аркушы, якія я пішу, —

пералік эబонінікі? Ці

можуць раздумы сканцэнтравацца на вывады, калі месяцы —

толькі першыя глыбокія ня-
зады? Гэтыя аркушы, якія я пішу, —

пералік эబонінікі? Ці

можуць раздумы сканцэнтравацца на вывады, калі месяцы —

толькі першыя глыбокія ня-
зады? Гэтыя аркушы, якія я пішу, —

пералік эబонінікі? Ці

можуць раздумы сканцэнтравацца на вывады, калі месяцы —

толькі першыя глыбокія ня-
зады? Гэтыя аркушы, якія я пішу, —

пералік эబонінікі? Ці

можуць раздумы сканцэнтравацца на вывады, калі месяцы —

толькі першыя глыбокія ня-
зады? Гэтыя аркушы, якія я пішу, —

пералік эబонінікі? Ці

можуць раздумы сканцэнтравацца на вывады, калі месяцы —

толькі першыя глыбокія ня-
зады? Гэтыя аркушы, якія я пішу, —

пералік эబонінікі? Ці

можуць раздумы сканцэнтравацца на вывады, калі месяцы —

толькі першыя глыбокія ня-
зады? Гэтыя аркушы, якія я пішу, —

пералік эబонінікі? Ці

можуць раздумы сканцэнтравацца на вывады, калі месяцы —

толькі першыя глыбокія ня-
зады? Гэтыя аркушы, якія я пішу, —

пералік эబонінікі? Ці

можуць раздумы сканцэнтравацца на вывады, калі месяцы —

толькі першыя глыбокія ня-
зады? Гэтыя аркушы, якія я пішу, —

УЛАДЗІМІР Васільевіч уважаў позіркам акіну прыступных. Можна пачынаць Яго пальцы дакранаюцца да галасу баяня. Гук, другі, затым ўсё маштей і мацней — і залу напаунце жывая народная музыка. То пералістала, то не-звычайна роуная, яна адразу захапляе слухача. Даходзіцца да цібі, будзіць тут і мудрасца чалавечага, і неафісякненага краю, і шырэйна і прастае яе. «Выду ў поле ясным ранкам

ПЕСНЯ У ВУЧОБЕ ДАПАМАГАЕ

Слухаць жаваронка,
Беларусь — **мая**
вяснянка,
Родная старонка».

Маю увагу прыцягвае немагчыма дзізчына сядядзяга росшынню народнага слова. Аднак гэта справа напра- ту, са смелым, дапылтлі- вым позіркам. Гэта Зянь- Аднанія, студэнтка Дунута, студэнтка II курса.

— Па-твойму, прывіці- либо да народнай песні можна любому, толькі б каму не па душы народ- на. Дакладней, яна сама II курса.

— Я не разуме тых, якімаму ў пасля дзізчына, не хадзіцца да цібі, будзіць

— Сказаць, што рабо- тыцы адмалываю час, не зусім правильна. Знаміст-

хору у большасці свай- з'яўляючыся студэнтамі II курса. Рабяты усе з за- дорынкай, таму не выпад- кова, што на аглядах, кон- курсах мы здаймамі пры- зывы месцы. Безумоўна, вялікая заслуга у гэтым і нашага кірауніка І. Журо- віча. Цяпер прапрамем над новай прапрамам, думаем на эдзаньці сваіх пазіцый і

— Удзельнікі нашага

хору

студэнтка

журфака.

Г. СІДАРОВІЧ,
студэнтка II курса

журфака.

Студэнцкі тэатр мінія- чор факультэта журналис- тичнай відомості далёка за межамі ўніверсітета. А упершыню пра яго зага- варылі усур'ё ў мініялумі, где пасля ўніверсітэцкага агіяду-конкурсу агіта- цыйных брыгад.

Затым некалькі выступле- нія ў вышэйшай пар- тайной школе, падзе- ўніверсітэцкім вучыліщам № 34 чы- гучнічнай, сарадніх шко- лах горада...

10 снежня гісторыя тэа- тра папоўнілася яшчэ аднымі канцэртамі — у го- нар перадавікою вытворча- сці Мінскага камвольнага камбінату. Палац культуры раз-пораз уздырживал

СТУДЭНЦКІЯ МІНІЯЦЮРЫ

ад парывау смеху пасля чарговай гумарыстычнай сцэнкі са студэнцікамі.

Зусім нядуна работя запрасілі прыняць удел у тэлевізійнай передачы. Не паспелі сучышыца хвалівні, як энту пры-

бліз запрашэнне на тэле- бачанне. Гэта прызнанне, здавалася, бір, рабтонае, імгенае, але не выклада- віла. У поспеху — нема- лая заслуга кірауніка СТМ Аляксандра Прастатачы. Уесь свой волны час ён аддае любімай справе: трэба і рэчты

— наш сцэнарыст. Усе мі- ніяцюры, які мы ставім, выйшлі з-пад яго пяра.

Так, калекты дружны, зладжаны. Таму і поспеху прышло, не прымусу ся-

— Шмат клопата, падававіць наават для волынгата, і рэпертуару кіруху падававіць. Шмат клопата, —

зраз СТМ запрашы- юць наперадаў на пра-

— прыместы Мінска, у шко- лы, інстытуты. Ніводнае

мерапрыемства на факуль- тэце не выхойдзіцца без яго уделу.

— Мне актумна дапа- магаючы Васіль Рашчын, Дзмітры Новіка, Уладзімір Лялека, Дзмітрый Валодзін, — гаворыць Аляксандар. — Рабяты ні- колі не адмовіцца пры-

адзіннадцатага з-над у канцэрце, паспеху!

В. БУРДЫКА,
студэнт II курса
журфака.

— наш сцэнарыст. Усе мі- ніяцюры, які мы ставім, выйшлі з-пад яго пяра.

Адзіннадцатага з-над у канцэрце, паспеху!

— Ханець — гэлага ву- з новымі песнямі, рас- казы нашага кірауніка аб

— Ты многа часу адда- еш ролетыкам хору. Як удаеща табе спалучан-

— вучобу з гэтым заняткам?

— Сказаць, што рабо- тыцы адмалываю час, не зусім правильна. Знаміст-

хору у большасці свай- з'яўляючыся студэнтамі II курса. Рабяты усе з за- дорынкай, таму не выпад- кова, што на аглядах, кон- курсах мы здаймамі пры- зывы месцы. Безумоўна, вялікая заслуга у гэтым і нашага кірауніка І. Журо- віча. Цяпер прапрамем над новай прапрамам, думаем на эдзаньці сваіх пазіцый і

— Удзельнікі нашага

хору

студэнтка

журфака.

Г. СІДАРОВІЧ,
студэнтка II курса

журфака.

У дзельніцаў у гэ- тай спрэчкі дазводзіла- ся многім. Заясёды пункты глядзяніца на пытанні «Ці можа студэнт быць першым у вучобе і спорце?» разыходзо- дзяліся. Для мяне самага гэта праўлема заставалася да канца навяшанай, пакуль я не пазнаёмілася з Танай Дрон.

...Вычылася ў школе дзя- чынка, вучылася добра, была настыднымі арганізатарамі цікавых спраў, займа- лася ў музычнай школе, любіла Ѹю і ніколі не сумавала.

У сваіх дзверях, якія спяхаюцца на тэнцюроу з сумкамі цераз плечо. З зай- здрасцю глядзела Таціяна на фехтавальшчынку. «Муш- кецер» у яе двері было на радзіклю многа, вядомых і пачынаючых, тых, хто ад- стойваў спартыкі гонар Беларусі на міжнародных турнірах, і тых, хто яшчэ зусім нядуна навуцься адрозніваць рапіру ад шпагі. Вышадкова палауши на тэнцюроу, дзячынка зага- ралася жаданнем далучыцца да брацтва «мушкецер» XX века.

У сэксіоні Таціяна прышла, калі ёй было 14 год. У май- стры спорту міжнароднага класа Дзігана Ніканчыкава стала на адну выхаванку больш. Тэрнер не толькі на- стойвіў і умеле перадаваў сваі волны, але і быў за- сёды на курсе ў школынага жыцця, праглядалі ўніверсітэт, разыходзіліся, што спорт дапамагае ў вучобе. Настой- лівася трэніроўкі, першыя спаборніцтвы.

— Таціяна пачынала ў вучобе і спорце, якія пад- дзяляюцца многімі майстры стаўнага клінка.

Фехтаванне для Тація- ні — імкненне да самавыражэння. Гэта рыса, характеру спартсменкі найблізей ярка

зад, калі Дрон стала сту- дэнткай БДУ. Многія не разумелі, чаму Таня выбрала гісторычны факультэт — падліткамі. А для яго яшчэ аднічы адна магчымасць —

— звязаць свой лёс з тэатром. Навука не з лёгкіх — гуманітарныя предметы цесна звязаны з матэматыкай.

Вельмі цікава — спалучань- ў вучобе і спорце. Але за трэ-

сталася магчымасць перай-

зрабіць яе сярбранным пры- зерм.

Казаць, што ўсё у Тані щось роўна і глажка. Но абыхолі-

ліся і без няудаў. Гэтым ле-

там ёй не удалося у тэрмін зданіе сесію. Спорт наўчаны не баяцца ціжасцей, ня-

дач. Давалася шмат прапра-

вацца, затое у залікоў

праявіўся добрымі адзнакамі.

Перамагі любою да працы і волі, патрабаванасці да-

сябе.

Тое, што сваім жыццёвым дзівізам Дрон узяла слова «зберагай усмешку — не сумуй!» пераконвае ужо пры

першай сутры з ёй, між- волі заражажаючы бодрасцю, упуненасцю, энергічнасцю.

Можа быць, таму вакол яе шмат саброў, якія гатовы

дапамагчы ў бідзе, падзя-

ліца радасцю.

А як жа свабодны час?

Яго, мусы, няма? Наадва- рот, ёсці!

— Неабходна умець ат-

рымлянца здзялальненне і

радасць ад будзённага, —

зауважае фехтавальшчынка,

— а стомленасць і выпадко-

ўская няудаў — не ѿяды.

Жыццё таксама прыго-

дае шматранне, што шкада-

вацца не прыходзіцца!

...Студэнты спяхаюцца на

лекікі. Сирод іх дзячынца з

вялікімі зеленаватымі вачы- мі, з прыветлівай — гэта Таціяна.

Далёка не ўсім дазводзі-

ліца выступаць на міжнаро-

дных першынствах, але заня-

цацца спартсменкі з-за

гэтых першынстваў.

— Хутчай за ўсё, — гаворыць Таціяна, — скажацца адсутнічы вони, якія пад-

зеньчыцца на тэнцюроу з

спортсменкі, непрычын-

ных звязаныя з вучобой.

— Але я не він, я не

спортсменка, я не